

talte han, at han troede, jeg i Gaar havde været i daarligt Humør, mere gnaven end sædvanlig. Jeg skal dertil sige, at jeg i Gaar var i udmærket godt Humør, ikke det mindste gnaven, men lige saa spillevende som i Dag.

Den ærede Ordførers Henvendelse til mig led af nogle meget store Mangler. Han sagde nemlig, at den store Fejl ved mit Ændringsforslag var den, at Byerne, hvis det blev vedtaget, vilde tage flere Lærerinder i Fremtiden end Lærere. Jeg tror, den ærede Ordfører der tager grundig fejl. Thi hvis han vil læse Henvendelsen fra Købstadlærerforeningen, som ogsaa omfatter Lærerinder, og som er stilet til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet under 1. November 1906, vil han der se, at denne Forening, efter at Lønningerne ere stillede op, udtaler følgende: „Af disse Lønninger udreder Kommunen et Beløb svarende til Halvdelen af Slutningslønningerne: for Lærere henholdsvis 1,400 Kr. og 1,500 Kr., for Lærerinder 900 Kr. og 1,000 Kr. og for Overlærere 1,800 Kr. og 2,000 Kr., alt eftersom laveste eller højeste Skala er brugt. Det øvrige af Lønningerne udredes af Statskassen, nemlig: a) alle Lønnings-tillægene til Lærere, b) af Begyndelseslønningerne til Lærerinder 500 Kr., samt alle Tillægene, c) af Begyndelseslønningerne til Overlærere 1,000 Kr., samt alle Tillægene.“

Det er altsaa fuldstændig det samme, som jeg har hævdet, undtagen for Overlærernes Vedkommende. Og naar samtlige Købstadlærere og Lærerinder have den Opfattelse, kan den ærede Ordfører være sikker paa, at Lærerinderne sikkert ønske, hvad jeg har foreslaaet her. Det er ogsaa ganske naturligt, fordi de ellers ere bange for, at det vil gaa ud over deres Stilling som Købstadlærerinder. Det er temmelig naturligt, at naar man stiller Lærere og Lærerinder saaledes, at der kun er 100 Kr. Forskel paa deres Begyndelsesløn, vil der være mange Kommuner, hvor man vil tage under grundig Overvejelse, om man ikke gjorde klogere i at undvære Lærerinderne og tage Lærere, simpelt hen fordi Lærerne i Længden ville blive bedre Skatteydere, og fordi det vides af alle, at der blandt Lærerinderne er betydelig større Sygelighed end blandt Lærerne, og at de ikke have den Mulighed som Mændene for at holde ud. Det viser Statistikken tydeligt nok, og det behøver jeg ikke at gøre den ærede Ordfører opmærksom paa.

Jeg misunder ikke Landkommunerne, at de ere blevne favoriserede efter Udvalgets Forslag med 500,000 Kr., det udtalte jeg i Gaar, og det fastholder jeg i Dag. Jeg mener blot, at der ikke er gjort Ret og Skel mellem By og Land efter den Maade, hvorpaa denne Sag er bleven behandlet i Udvalget. Den ærede Ordførers Beregninger kan jeg ikke anerkende, jeg holder fast paa den Beregning, jeg fremsatte i Gaar. Om Byrderne tyngte mere paa Landet end i Byerne, skal jeg aldeles ikke udtale mig om, jeg er tilbøjelig til at tro, at de saavel i Byerne som i København tyngte haardere end paa Landet, fordi der paa Byerne hviler saa mange store Udgifter baade til det ene og det andet, og fordi vi i Byerne have en meget stor Stab af Skatteydere, som kun kan betale en ubetydelig Skat. Jeg gentager, at jeg ikke fremkommer med disse Udtalelser for der ved at ville beklage, at der gives Landkommunerne denne Lettelse paa 500,000 Kr., men jeg mener, at Byerne skulde have haft en Lettelse i Stedet for en Forøgelse af Byrderne paa 86,000 Kr.

Den ærede Ordførers Bevisførelse med Hensyn til Skatten staar for mig som noget, der ikke kan bygges paa, thi det er en fuldstændig Umulighed at regne efter Skatteprocenten, idet man ikke kan sammenligne Skatteprocenten i By og paa Land. Skatteprocenten vil altid blive større i Byerne end paa Landet. Og hvis man regner ud Procentdelen af Skoleudgifterne, henholdsvis i Byerne og paa Landet, maa man erindre, at man paa Landet ikke har saa store Udgifter til at tyngte paa Budgettet som i Byerne f. Eks. til Brolægning, Politi, Gasbelysning og andre saadanne Ting, og derfor maa nødvendigvis den Procent, som Landkommunernes Skoleudgifter udgøre, blive større, end den bliver i Byerne og i København. Jeg holder derfor fast ved min Overbevisning om, at de Beviser, som den ærede Ordfører fremkom med, halte i den Grad, at jeg ikke kan anse dem for skikkede til at bevise noget.

Jeg havde ventet en anden Forstaaelse af mit Ændringsforslag fra den højtærede Kultusminister, fordi den højtærede Minister er saa godt kendt i Byerne, at han ved, hvilket Tryk der hviler baade paa de store og de smaa Byer, og fordi den højtærede Minister tillige ved, at mine Udtalelser her kun ere saadanne, som vilde fremkomme fra hvert eneste Byraad i Landet lige fra den mindste til den største By. Naar den højtærede Kultusminister sagde, at mit For-